

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

USA PRO IP Limited împotriva Montfort Services Sdn. Bhd., intervenient
accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală

(decăderea din drepturile asupra mărcii)

împotriva deciziei din 21 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 2rac-113/24

NR. PIGD 2-22106762-01-2rac-19062024)

Sarcina probei privind utilizarea efectivă a mărcii în litigiile ce vizează decăderea din drepturile asupra acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Cușnir)
Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, V. Cotorobai, V. Mihaila)

3 decembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Dragoș Chetraru, în interesele USA PRO IP Limited,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 iulie 2022, avocatul Dragoș Chetraru, în interesele USA PRO IP Limited a depus o cererea de chemare în judecată împotriva Montfort Services Sdn. Bhd., intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din drepturile asupra mărcii.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, marca națională nr. 27746 „USAPRO”, înregistrată la 25 octombrie 2015 pe numele companiei Montfort Services Sdn. Bhd. pentru produsele din clasele 18, 25 și 28 CIPS, nu a fost utilizată efectiv în Republica Moldova în perioada de 5 ani anterior depunerii acțiunii (22.07.2016–22.07.2022).

3. În temeiul art. 20 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 38/2008, titularul poate fi decăzut din drepturi dacă marca nu a fost folosită efectiv, fără motive justificate, timp de 5 ani consecutivi. Iar conform art. 20 alin. (1¹) din aceeași lege, sarcina probei utilizării revine titularului mărcii.

4. Prin urmare, reclamantul solicită decăderea companiei Montfort Services Sdn. Bhd. din drepturile asupra mărcii nr. 27746, pe teritoriul Republicii Moldova în privința produselor din clasele 18, 25, 28.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 15 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 27 iunie 2023, avocatul Dragoș Chetraru, în interesele USA PRO IP Limited a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 15 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 21 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel depusă de avocatul Dragoș Chetraru, în interesele USA PRO IP Limited, a fost respinsă, fiind menținută hotărârea din 15 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

8. În motivarea deciziei, Curtea de Apel Chișinău a reținut că, decăderea din drepturi asupra mărcii este o procedură specială, se impune concluzia că, decăderea din drepturi asupra mărcii din motivul neutilizării efective în decursul unei perioade neîntrerupte de cel puțin 5 ani, implică participarea tuturor persoanelor interesate, astfel, deși USA PRO IP Limited solicită decăderea titularului compania Montfort Services Sdn. Bhd., din drepturile asupra mărcii naționale USAPRO nr. 27746 din 27.06.2014, instanței de judecată nu au fost prezentate probe pentru a demonstra neutilizarea mărcii a cărei decădere se solicită.

9. Sub acest aspect instanța de apel a reținut că, având la bază principiul dobândirii cu bună credință a dreptului de proprietate, prevăzut de art. 523 din Codul civil, buna credință trebuie să subziste până în momentul depunerii cererii de înregistrare a dreptului, ceea ce înseamnă că reclamantul-apelant USA PRO IP Limited urma să aibă un rol activ în prezentarea probelor privind neutilizarea mărcii a cărei decădere se solicită, în ipostaza în care, în contradictoriu, conform prevederilor legale, titularului mărcii îi revine sarcina prezentării probelor privind utilizarea efectivă a mărcii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

10. La 19 iunie 2024, avocatul Dragoș Chetraru, în interesele USA PRO IP Limited a declarat recurs împotriva deciziei din 21 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat casarea acesteia și a hotărârii din 15 iunie 2023, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

11. În motivarea recursului, recurentul a susținut că instanța de apel, la fel ca prima instanță, a interpretat și aplicat eronat normele legale privind sarcina probațiunii în asemenea tipuri de litigii. Mai exact, a fost aplicată o lege care nu trebuia aplicată: în locul art. 20 alin. (1¹) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, care prevede expres că sarcina prezentării probelor privind utilizarea efectivă a mărcii revine titularului mărcii, instanța de apel, împreună cu prima instanță, a aplicat prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, și doar prima sintagmă a acestuia, fără a lua în considerare excepțiile prevăzute de norma respectivă.

12. Recurentul invocă faptul că o asemenea interpretare și aplicare a normelor de drept contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, făcând

trimitere la decizia nr. 2rac-12/22 din 15 iunie 2022. Prin admiterea recursului s-ar consolida jurisprudența CSJ în litigiile privind decăderea din dreptul asupra mărcii pe temeiul neutilizării.

13. În acest sens, recurentul a invocat art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă.

14. Prin referința depusă, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a lăsat la discreția Curții Supreme de Justiție admiterea sau respingerea cererii de recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Art. 429 din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

16. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

17. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

18. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

19. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 21 februarie 2024 (f.d. 94).

21. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 3 mai 2024 (f.d. 104). Prin urmare, recursul declarat la 19 iunie 2024 este considerat depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

A. Principii generale.

22. În primul rând, după cum a fost expus, deja, în jurisprudența Curții Supreme de Justiție (încheierea nr. [2ra-883/24, §61](#)), temeiurile stabilite la art. 432 alin. (1) lit. a) și art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă nu pot fi invocate simultan, deoarece ele se exclud reciproc. În aceeași încheiere ([2ra-883/24, §62-70](#)), Curtea Supremă de Justiție a explicat aplicabilitatea temeiului de recurs prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă).

23. Chiar dacă în cererea sa de recurs, recurentul a invocat în calitate de temei art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă - hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs este în drept să recalifice temeiul de recurs dacă din argumentele recursului este justificat un alt temei (decizia nr. [2ra-188/25, §57](#)).

24. În jurisprudența sa (decizia nr. [2rac-32/23, §48](#), decizia nr. [2ra-489/23, §51](#), decizia nr. [2ra-188/25, §48](#)), Curtea Supremă de Justiție a tranșat deja faptul că lacunele în probatoriu nu pot fi înlocuite cu presupuneri referitoare la conținutul și întinderea drepturilor și obligațiilor într-un raport juridic. Astfel, hotărârea judecătorească nu poate fi întemeiată pe simple presupuneri ci doar pe probe.

B. Aplicarea principiilor generale în prezenta cauză.

25. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, în prezenta cauză, instanța de recurs este chemată să dezlege problema sarcinii probei privind utilizarea efectivă a mărcii în litigiile ce vizează decăderea din drepturile asupra acesteia.

26. Instanța de recurs consemnează că legea procesual civilă consacră principiul general după care orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată

și să reprezinte premisa pentru soluția din dispozitiv. Aceasta dispoziție este dictată atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor, cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe.

27. Pentru a respecta acest principiu, judecătorii de fond trebuie să motiveze temeinic convingerea lor, indicând atât faptele și motivele de drept care au stat la baza acesteia, cât și dovezile care le-au susținut. De asemenea, aceștia trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților.

28. Conform art. 373 Cod de procedură civilă, apelul determină o nouă judecată în fond asupra cauzei, atât sub aspectul faptelor, cât și al dreptului, în limitele criticilor formulate. Instanța de apel este obligată să verifice circumstanțele stabilite în prima instanță, probele administrate și eventualele probe suplimentare depuse în apel, pronunțând o soluție motivată în raport cu criticile din apel.

29. Examinând materialele cauzei, Curtea constată că, instanța de apel s-a limitat la preluarea și reiterarea, în esență, a concluziilor și argumentelor deja expuse de prima instanță, fără a formula o apreciere proprie asupra criticilor formulate de apelant, în raport cu cadrul legal aplicabil și probele administrate în cauză.

30. Instanțele inferioare și-au fundamentat soluțiile exclusiv pe concluzia că reclamanta nu ar fi prezentat probe privind neutilizarea mărcii, evitând analiza problemei juridice centrale, aplicabilitatea art. 20 alin. (1¹) din Legea nr. 38/2008 și, implicit, sarcina probei privind utilizarea efectivă a mărcii.

31. Recurentul a demonstrat că instanțele au aplicat în mod eronat art. 118 din Codul de procedură civilă, ignorând norma specială din art. 20 alin. (1¹) al Legii privind protecția mărcilor, care stabilește expres că titularul mărcii este cel obligat să prezinte probe de utilizare efectivă.

32. În decizia de inadmisibilitate a sesizării nr. [197g/2018](#), privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 14 alin. (1) și 20 alin. (1) lit. (a) din Legea privind protecția mărcilor (decăderea din drepturile asupra mărcii, în cazul neutilizării acesteia de către titularul ei), din 10 octombrie 2018, § 32, Curtea Constituțională a menționat că înregistrarea unei mărci poate fi anulată dacă aceasta nu a fost utilizată pe parcursul unei perioade relativ mari de timp și numai dacă cel interesat nu justifică motivele lipsei sale de acțiune.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că, în litigiile privind decăderea din drepturi pe motivul neutilizării, sarcina prezentării probelor privind utilizarea efectivă a mărcii revine titularului mărcii. Această normă însă, nu degreveză reclamantii în litigiile privind decăderea din drepturi care au un interes real în decăderea mărcii pentru a dovedi neutilizarea efectivă a mărcii, în special în situațiile în care categoria dată de litigii se examinează în lipsa pârâtului.

Or, în aceste cazuri instanța nu poate admite acțiunea doar pentru faptul că reclamantul a invocat în cerere faptul că norma specială îl degreveză de probațiune.

34. Plenul Curții Supreme de Justiție, prin [Hotărârea nr. 1 din 06.02.2017, §70](#), a enumerat o serie de mijloace de probă pertinente pentru demonstrarea neutilizării mărcii. Aceste raționamente rezultă și din obligația reclamantului de a anexa documentele care certifică circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile nemijlocit la faza de intentare a procesului odată cu depunerea cererii de chemare în judecată.

35. Concluzia instanței de apel în prezenta cauză, care a menținut hotărârea primei instanțe, nu conține o apreciere care ar determina definitiv și incontestabil corectitudinea și plenitudinea examinării cauzei.

36. Cu toate acestea, instanța de recurs reține că, prin recursul declarat de avocatul Dragoș Chetru în interesele USA PRO IP Limited, se urmărește decăderea din drepturile asupra mărcii naționale nr. 27746 „USAPRO”, înregistrată la 25 octombrie 2015 pe numele companiei Montfort Services Sdn. Bhd., pentru produsele din clasele 18, 25 și 28 CIPS.

37. Din actele dosarului, în special din certificatul de înregistrare a mărcii, rezultă însă că marca a fost înregistrată la 27 iunie 2014, având o durată de protecție de 10 ani, care a expirat la 27 iunie 2024. În aceste condiții, protecția juridică a mărcii a încetat prin efectul legii, ceea ce conduce la concluzia că obiectul acțiunii privind decăderea din drepturi a fost epuizat.

38. Prin urmare, recursul urmează a fi declarat inadmisibil în temeiul art. 433 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, întrucât problema juridică invocată nu mai prezintă o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței, lipsind actualitatea și utilitatea soluționării pe calea recursului.

39. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. e), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Dragoș Chetru, în interesele USA PRO IP Limited.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat